

Молода Україна

журнал української демократичної молоді

РІК ВИДАННЯ XXXVIII

ЧЕРВЕНЬ — 1988 — JUNE

Ч. 376

Група ОДУМівців з Детройту коло новопосадженої ними берези
в пам'ять Чорнобильських жертв.
Травень, 1988

ISSN 0026-9042

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

в Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Gregory Hawryluk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catherines, Ont., L2M 7H1

Ihor J. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Penticton, B.C. Y2A 6X3

в США:

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Leonid Jemetz
2941 Amboy Road
Warners, N.Y. 13164

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

у Зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2 Hamburg — Wandsbek
Lesserstr. — 225
West Germany

в Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

в Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.

President: M. Moroz

159 Betty Rd. #4
Toronto Ont M8Y 1W4

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної

Української Молоді

Голова ЦК: М. МОРОЗ

Редакція:

Л. Ліщина — редактор,

С. Голубенко, Ю. Криволап,

В. Родак, А. Лисий,

О. Пошываник, Л. Павлюк.

О. Харченко.

В. Корець (ред. стор. Юн. ОДУМ-у)

Адміністратор Зіна Корець

Тел. (416) 763-3422

Це число редактував О. Харченко

Коректор: Д. Міхалик-Луців

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

у США, у Канаді і в Україні 20.00 доларів
Ціна одного примірника: 2.00 дол.

в Австралії 13.50 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.60 дол.

в Англії і Німеччині 14.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.65 дол.

в усіх інших країнах Європи 13.50 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.35

в усіх країнах Південної Америки 12.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол. (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журнала, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 65 канадійських центів.

Редакція не приймає матеріалів без підпису автора і застерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціалами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: С. Бершак — День української єдності в Торонті; Микола Вірний — З вісімдесяттям поете; Юрій Мошинський — Мистець в Америці; Ю. Оранський — Концерт композитора Миколи Фоменка; М. Муха — Моя перша вчительська праця....

С. ІЕРШАК

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ ЄДНОСТИ В ТОРООНТІ

У неділю 29-го травня в Торонті, з приводу Тисячоліття Християнства в Україні — відбулася масова маніфестація, під кличем „День Української Єдності в Торонті“. Маніфестацію зorganізував Торонтський Відділ Комітету Українців Канади на заклик Світового Конгресу Вільних Українців.

У всіх українських церквах міста Торонта, і в багатьох неукраїнських в неділю 29-го травня правилися спеціальні Служби Божі з подякою Господу Богу за те, що Він тисячу років тому поблагословив Український Народ Христовою Наукою. О 12-й годині дня дзвони українських церков у Торонті сповістили торонтян про тисячоліття християнства, а о третій годині дня десятитисячна маса українців зібралася біля Провінційного Парляменту на спільній екуменічний молебень, що його відправило українське православне, католицьке та євангельсько-баптиське духовенство. Проповідь англійською мовою виголосив владика Ізидор Борецький.

Офіційно День Української Єдності відкрив Голова Торонтського Відділу Комітету Українців Канади інженер Ярослав Соколик. Він привітав усіх учасників цього великого свята і заявив, що українці у Вільному Світі повірять у гласність і передбудову тоді, коли Москва легалізує Українську Автокефальну Православну Церкву та Українську Католицьку Церкву. Промовляючи до учасників, провідник маніфестації доктор Шудрак сказав, що напередодні вершинної наради, Президент Рональд Реген, під час його зупинки у фінляндській столиці — говорив про незадовільний стан прав людини в Радянськім Союзі, та про порушення релігійних прав. Москва зі свого боку почала проти Регена кампанію, мовляв американський президент має намір зірвати вершинну нараду. Доктор Шудрак висловив здивування поведінкою радянського уряду, особливо з того приводу, що головне святкування Тисячоліття Українського Християнства відбувається не в Києві, а в Москві, яка 1000 років тому ще не існувала. Очевидно, ті святкування в Москві влаштовано для західних засобів масової інформації — сказав доктор Шудрак — а тому західні журналісти можуть запитати радянських лідерів — чому тисячі церков зруйновано, духовенство винищено, та навіть вчора арештовано п'ятьох священиків, які їхали в Москву на зустріч із президентом Регеном.

Головного доповідача, Дану Мезанковського, заступника Прем'єр-Міністра Канади, представив посол до Федерального Парляменту Андрій Вітер, який сказав, що Дан Мезанковський — це великий приятель канадських українців, який у Канадськім Парляменті прочитав прокламацію про тисячоліття Українського Християнства. Нагадаємо нашим читачам, що завдяки старанням Дану Мезанковського, Канадський Уряд дарчим актом передав

один мільйон доларів на потреби Комітету Українців Канади. Посол Андрій Вітер висловив здогад, що Дан Мезанковський теж був причетним у призначенні адвоката українського походження Івана Супінки Верховним Суддею Канади.

Свою промову Дан Мезанковський почав українською мовою, та навіть зачитував Тараса Шевченка, а потім перейшов на англійську мову. Він подякував за запрошення взяти участь в українськім святкуванні, і сказав, що українська мова, література, і музика — є дуже важливі для канадських українців, та пригадав, що українці ось уже тисячу років тримають смолоскип християнства у Східній Європі. І сьогодні по всій Канаді, від Атлантичного до Тихого океанів красуються прекрасні українські церкви. Він також висловив признання Йосипові Терелі та Данилові Шумукові за їхню витривалість під час довгих термінів ув'язнення за українську правду. Ми радісно святкуємо тисячоліття Українського Християнства у Вільній Канаді, але молімося за тих, що не мають такої можливості святкувати, і сподіваймося, що прийде час, коли ви — українці — зможете вільно святкувати на київських горах! Свою промову заступник Прем'єр-Міністра Канади Дан Мезанковський закінчив такими словами: „Слава Україні! Щасти Вам Боже!“ Учасники нагородили його довготривалими оваціями.

Онтарийський Міністер Громадянства Джері Філіпс привітав учасників маніфестації в імені провінційного уряду та прем'єра Дейвіда Пітерсона. Від себе він висловив признання українцям за вибір ідеального місця святкування Тисячоліття Християнства, а саме — Провінційний Парлямент, який є символом свободи. Привіт українській громаді з приводу ювілейних святкувань склав представник онтарійської провінційної Ново-демократичної Партиї, а від Едварда Бродбента був прочитаний писемний привіт.

О четвертій годині учасники маніфестації вирушили походом до міської ратуші — першими йшли прaporonoсci, потім духовенство, курогви, транспаренти, духовна оркестра, молодіжні ансамблі, молодечі організації в одностроях, і тисячі людей в українських вишивках — колонами пройшли в найкращому порядку по Університетській вулиці, до площини Нейтена Філіпса, де відбулося завершення маніфестації, та де ще промовляли — Йосип Тереля і Юрій Шимко, який доповнив свою доповідь коментарями В'ячеслава Чорновола та Віталія Шевченка, записаними на магнітофонній стрічці.

День української Єдності в Торонті відбувся надзвичайно успішно, і закінчився могутнім відспіванням Українського Національного Гімну, з участию хорів і духової оркестри молодіжних ансамблів та багатотисячної маси народу.

Микола ВІРНИЙ

З ВІСІМДЕСЯТИЛІТТАМ, ПОЕТЕ!

„.... Барчин твір не легкий. Не можна покласти в одну кишеню Агату Крісті, а в другу кишеню Барчин твір — і то не тільки через те, що Свідок своїм розміром не влізе в кишеню. Він своїм змістом, своєю формою не влізе туди...“

Це слова відомого і визначного вченого та літературознавця, професора Юрія Шевельова, які він сказав у промові, виголошенні під час вручення літературної нагороди Фундації Омеляна і Тетяни Антоновичів першому лавреатові цієї нагороди Василю Барці, в Нью-Йорку 13 лютого 1982 р.

Професор Юрій Шевельов також завважив при цьому, що Барку МОЖНА і ТРЕБА ЧИТАТИ тільки, поки ви не відчуєте, що втомилися.

З цим не можна не погоджуватися. Так, Барку таки дуже важко читати. Але, на наш скромний погляд, інтелігентним українцям ВЗАГАЛА НЕ ЧИТАТИ Василя Барку, тільки тому, що його важко читати, гріх.

До того ж, Барка, не тільки поет, у вузькому значенні цього слова. Він — тонкий літературознавець, прозаїк, близькучий есеїст, такий же перекладач, винятковий педагог, редактор з неймовірною витриманістю, терпеливістю, посидючистю, виняткової тонкості аналітик, філософ, великий приятель хороших людей. Він — велетень духу. Один із тих, який заслуговує на престижну нагороду з літератури. І в цьому щасті йому Боже!

Василь Костянтинович Барка народився 16-го липня 1908 року в селі Солониці, Лубенського повіту, Полтавської губернії. Батько — з хліборобської козачої родини.

Вчився майбутній поет в так званій „трудовій школі“, а потім на педагогічних курсах і в педтехнікумі — з перервами, бо батько після тифу кілька років був недужий, родина жила в нужді, і треба було заробляти на селях. Але то обернулося школою життя і мови, каже Василь Костянтинович.

Закінчив педагогічний технікум. Вчителював на Донбасі. Але вишу школу довелось кінчати на Північному Кавказі. Скінчив філологічний факультет і аспірантуру, обравши як фах історію західноєвропейських літератур. Згодом захистив дисертацію в Москві у професора О.К. Джівелегова, на тему: Стиль „Божественної комедії Данте“. Читав курс історії середньовічних літератур Західної Європи.

Писати вірші почав ще тоді, коли вчився на педагогічних курсах.

На Донбасі мав нагоду слухати, як в клубі читали свої твори: Тичина, Панч, Сосюра.

Дякуючи Сосюрі, каже Поет, струна найінтимнішої ліричності не затерлася серед зверхбудівничої парадності і дерев'яних стукотів піднаказаного й орденованого одописання.

Саме там, на Донбасі, „в одинокості“, Василь Костянтинович Барка „перечитував модерністичні вірші: вивчав їх на пам'ять, передусім — вірші Тичини.

Був час, коли не міг друкуватися. Замовк. Але ніколи не переставав писати.

Публікування своїх творів Василь Костянтинович відновив щойно з приходом німців на Україну і на Північний Кавказ, де поєт тоді перебував.

Поет має за собою великий доробок. Його перша збірка поезій „Шляхи“, з'явилася ще в 1930 році. В 1932 році світ побачила збірка поезій „Цехи“.

Після десятилітньої перерви, в кінці 1942 року, при німцях, почав знову друкуватись.

1946 року вийшла збірка „Апостол“, а в 1947 році збірка „Білий світ“.

1952 року, видавництво „Свобода“ в Джерсі Сіті видало роман „Рай“. В середині 1950 років в Нью-Йорку вийшли: есей „Жайворонкові джерела“ і збірка „Псалом голубиного поля“, а в Німеччині з'явився „Трояндний роман“ (початок книги поезій „Океан“). 1949 року книга „Океан“ вийшла в Нью-Йорку, (неповне видання, через брак коштів). Потім у видавництві „Сучасність“ з'явились дві праці: „Хліборобський Орфей“ (дослідження українського символізму), та книжка „Правда Кобзаря“. У тому ж видавництві вийшла і повість „Жовтий князь“, 1962 року. Кілька років пізніше з'явилося ще кілька праць Поета. В 1965 році збірка есейів „Вершник неба“. В 1968 році вибрані поезії „Лірник“. В 1977 році вийшла збірка есейів „Земля садівничих“. В 1980 з'явилась п'еса „Господар міста“. А в 1981 вийшла французькою мовою повість „Жовтий князь“. Того ж року видано чотиритомний строфічний роман „Свідок“.

Опубліковано також виняткової мистецької вартості переклади: „Апокаліпсис“ надрукований в українському виданні „Біблії“, яку видало римське видавництво в 1963 році, „Король Лір“ В. Шекспіра в 1969 році та „Божественна комедія“ Данте (фрагменти) в 1978 році.

Має з'явитися віршована повість „Судний степ“, роман „С“, п'еса „Т“ та ще чимало несподіванок. Для всього цього потрібно гроши.

Твори Василя Барки, видані німецькою і французькою мовами, викликали потрібно гроши.

Василь Барка — християнський поет, лірик з глибинами небесного океану. І не даремно цей поет великого християнського милосердя і безмежної любові до людини і Бога та божої краси, близький ідеалам Сковороди подарував нам такі вагомі своїм змістом і духовістю твори. За них, без сумніву може бути гордий кожний народ.

Поет задивлений в Спасителя. Поет, який певний, що найвище і найсправжніше в поезії, від початку нашої ери, — неможливе без світла від образу Христа Спасителя.

Василь Костянтинович Барка, як ми вже згадали, став ПЕРШИМ лавреатом літературної нагороди Фундації Омеляна і Тетяни Антоновичів за строфічний роман чотиритомник „Свідок для сонця шестикрилих“. 1982 року на церемонії вручення йому цієї нагороди Поет виступив з промовою, виявивши в ній деякі таємниці своєї творчої лабораторії. Ту промову він закінчив такими думками:

ЗУСТРІЧ ОДУМУ-У

США Й КАНАДИ З УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНСТВОМ

п р и с в я ч е н а

1000 — ЛІТТЮ ХРИСТИЯНСТВА В УКРАЇНІ

в і д б у д е т с я

від 2-го до 5-го вересня 1988 р.

на оселі ОДУМ-У „УКРАЇНА“ біля Лондону, Канада

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ:

П'ЯТНИЦЯ 2-го вересня: 8-ма год. вечора:

Товариська вечірка молоді — Господар: філія ОДУМ-У в Лондоні,
голова — А. Шевченко.

СУБОТА 3-го вересня:

Міжфільальяні спортивні змагання молоді і молодшого юнацтва
від 10-ої години ранку; голф для старших і молодших.

Відповідальна філія ОДУМ-У в Лондоні

ІДЕОЛОГІЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

1-ша сесія: 1:30 — 2:45 год. по обіді

2-га сесія: 3:00 — 4:15 год. по обіді (Буде повідомлення пізніше)

О 6-ій годині вечора в залі оселі ОДУМ-У „УКРАЇНА“

БЕНКЕТ і ЗАБАВА

(Буде повідомлено пізніше)

На забаві гратиме оркестра

НЕДІЛЯ 4-го вересня:

10:30 год. ранку: Служба Божа

12-та год. дня: слово голови ЦК ОДУМ-У інж. М. Мороз

Дефіляда одумівської молоді. На Службі Божій і на Дефіляді
присутність одумівців в одностроях обов'язкова.

12:30 год. дня: Спільний одумівський обід.

2:30 год. дня: КОНЦЕРТ одумівських гуртків самодіяльності

Відповідальна за концерт Оксана Метулинська, тел.: 519-471-1403

— В Е С Е Л А В А Т Р А —

ЗАКЛИКАЄМО УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ДО МАСОВОЇ УЧАСТИ

КОМІТЕТ

„Ми — свідки величезного напасництва в СРСР на українців, як на інших — також; можна назвати його „контрморфозис“. Це цілковите зруйнування всієї, розвинутої в історичному ході, духовно-культурної і соціально-економічної формациї народного життя.

Запроваджено чужий і ворожий для народів Східної Європи — комплекс: з войовничу богозневагою і знищеннем всіх найсвітліших християнських чеснот і всього величезного духовного світу віри, і заміна його понурою матеріалістичною скаліченої Гегелевої діялектики, в поривах ненависництва і помсти, з додачами до порожнечі, нудьгою в язичеському побуті, з пияцтвом і розпустою, також — північним матюком серед чоловіків і жінок, навіть підлітків: як символічною короною для контрморфозису, над кольоровою вивіскою про завершений соціалізм.

Але цілком погасити образ Христа в народному серці неможливо: Він як східне сонце, знов з'являється в сутінках тотального поганства — освіти та зогріти обікрадені душі божевільною любов'ю: в милосердя і порятунок. Християнське відродження неминуче: на віднову всього великосвіту віри, спадкованого з першоджерел Києва, починаючи від хрещення Руси-України.

Первопрестольний город, по пророчому слову апостола Андрія, маючи 400 церков і величезний світильник істини і святости життя: Печерський монастир осяяв вірою простори аж до „краю землі“ — на Півночі.

Печерська Лавра, за коротку добу, зібрала понад вісімсот великих праведників: винятковий приклад в історії християнства.

Київська Свята Русь творила неповторну будову в європейських віках: народ і церква зблізились так, що становили цілість, і ця формація світла, за висловом новочасного західного мислителя: в „метафізичну структуру історичної нації“ цілком відповідно до її вдачі, до народної душі.

... житъвий ідеал старого Києва відроджується в діяльності братств і подвигах запорозького кошацтва, народного ордену християнського лицарства, як спадкоємця великоукраїнської дружини.

Відроджується ідеал — творами Сковороди і Шевченка; працею Кирило-Методіївського братства; світиться в житті народу аж до війни 1914 року і до революції, навіть жевріє і потім: до Другої світової війни і після неї, супроти страшенної тиску богохорожої диктатури в її контрморфозисі.

Тому в „Свідку“ я з особливою увагою віdbudoував світляні обриси ідеалу в духовному всесвіті з святоукраїнського часу. З ним здійсниться призначення народу, силою Провиду Божого; як помножені таланти в Євангельській притчі, — принести здобуток: здійснений ідеал неповторної побудови: народ — Церква.

Трудно? — неймовірно?

В Христі все Можливе! — проголосив Павло.“

**КАНАДСЬКИЙ ХАРИТАТИВНИЙ КОМІТЕТ
ДЛЯ ДОПОМОГИ РОДИНІ
ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА
ТА ФОНД ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА
У СПОЛУЧЕНИХ ШТАТАХ АМЕРИКИ**

Повідомляємо українське громадянство: що:

1) Апель до Вищого Ізраїльського суду підготовляється нашим адвокатом Павлом Чумаком.

2) В обороні Івана Дем'янюка візьмуть участь адвокати вибрані нашими українськими адвокатськими асоціаціями Канади і Америки.

3) СКВУ, КУК, УККА, УКК Рада виразно заявили становище, що суд над Іваном Дем'янюком був несправедливим і окремим зверненням до української громади підтвердили це. Як рівно ж багато правних асоціацій і авторитетів світу висловили сумніви у справедливості суду в Єрусалимі.

4) Тому, що OSI затаїло багато документів, які могли б бути допоміжні в обороні Івана Дем'янюка, його родина потягнула згадану OSI до судової відповідальності.

5) До нашої оборони в Апеляційному Суді потрібно затруднити адвокатів світової слави, як у знанні, так і в переконанні української правди, які, боронячи Дем'янюка, зуміли б боронити нашу українську справу, а для того потрібні великі фонди. Тому, що ми не маємо своєї держави, то ввесь тягар самооброни спочиває на наших плечах і нашій свідомості. Нашою активною підтримкою морально і фінансово ми покажемо світові рівень здатності нашої громади.

Вашу пожертву просимо пересилати до:

CANADIAN CHARITABLE COMMITTEE
2118-A Bloor St. W.
Toronto, Ontario, Canada
M6S 1M8

або

JOHN DEMJANJUK DEFENSE FUND
847 Meadow Lane
Seven Hills, Ohio, 44131
USA

В Христі все Можливе — вірити Поет і закликає нас вірити в силу Спасителя.

В цьому, мабуть, божественна місія Поета.

Сьогодні він безперестанку пише свої поезії, есеї. І все це найбільше робить серед природи, на лоні природи, з Богом і природою наодинці.

Він зростається з своїм світом. А кожне його слово — мікросвіт.

І живе, наче подвижник... Так мабуть і треба. Так мабуть визначено йому, нам незнаними силами, щоб він усе сам так пережив і описав нам перевживши, бо ж він не даремно одержимий, він МАНДРУЮЧИЙ ПРИ ВІДСВІТАХ БЕЗСМЕРТЯ!

How our programs work for you.

At Canada Employment Centres, we have highly-skilled counsellors and innovative programs. Most important, we care about the work we do. And more than ever, we're helping people with a wide range of employment problems.

We help people who have lost their jobs, and people whose jobs are threatened by change. We also help others who have difficulty finding work, such as women and young people.

We help businesses hire and train new workers, and upgrade the skills of current workers. From entry level to managerial positions.

It's a fact:

- Last year, in more than 650 locations, we helped more than 5 million Canadians.
- More than 400,000 Canadians participate in our employment and training programs each year.
- Three months later, 88% of these people say they benefitted.

If you need help, contact your Canada Employment Centre. We want to help. We're ready to help. And we care.

your **Canada Employment Centres**

Employment and
Immigration Canada

Emploi et
Immigration Canada

Canadä

МИСТЕЦЬ В АМЕРИЦІ

Доля американського мистця як мешканця цієї країни — незавидна. Фактично, доля мистця є незавидною всюди у світі, але вона в Америці спеціально загострена.

Щоб робити поступи в мистецтві, мистець мусить працювати у спокої, що допомогло б йому розвинути малярську техніку та розуміння мистецтва. Щоб мати спокій, мистець мусить мати досить засобів на щоденне життя. Для цього мистець мусить бути або багатим зроду, або продавати свої малюнки чи скульптури. Бути багатим зроду не завжди добре, бо багатство розпещує людину і може перетворити мистецтво у „габі“, розвагу, замість бути мистецькою метою життя. Продаж творів теж не матеріалізується аж поки мистець стане досить знаним. Це все перетворюється у зачароване коло, вихід з якого тяжко знайти, тому мистець часто звертається до суспільства за допомогою та зрозумінням.

Якщо країна має досить любителів мистецтва, то легше мистецької здобути визнання, але якщо більшість мешканців країни зацікавлені індустрією або комерцією замість мистецтва, то поступ мистця є дуже обмежений. Факт, що американці відчувають дуже малу потребу мистецтва, шкодить усім. Особливо шкідливою є ідея, що мистець мусить бути перше мертвим, а щойно тоді визнаним. Друга ідея, що аматор може бути більшим творцем ніж професіоналіст теж нікому добра не приносить. Правдоподібно, найбільш шкідливим для розвитку мистецтва є брак загального навчання мистецтва. Школи вчать тільки тих, які зацікавлені мистецтвом, тому розуміння мистецтва серед загалу залишається обмежене. Інші поступові країни світу мають багато вище мистецьке виховання у порівнянні з американцями. В Європі та Азії мистець може бути новатором та створити щось, що перетвориться у сенсацію, але й на традиційне мистецтво там завжди знайдеться ринок. Переважно мистець і його вартість судяться з традиційною точкою погляду та стандарту. Навіть якщо дехто може бути незадоволеним, то все ж таки існує якась форма оцінки, основана на стандарті, замість

осуду, базованого на емоції та смаку. І ці стандарти дуже допомагають мистецтву продавати свою творчість.

Ну, а як представляється справа з аматорством? Гарно бути аматором, залюбленим у мистецтві. Кожному добрі займатися чимсь. Це заспокоює й має терапевтичні варти. Але для будь-якої професії, що вимагає років науки та праці, аматорство не є дорогою досягнення мети. У нас не буде досить часу і завзяття іти вперед граючись, замість працювати. Мистецтво вимагає щоденної послідовності праці, а кінці тижня мусять уживатися на самовдосконалення.

В Америці не відріжняють аматора від професіоналіста, і професійний мистець не охоронений законом. Кожна інша професія має таку чи іншу охорону від втручання зі-зовні.

Ми вже давно покінчили з аматорством у медицині. Немає аматорів адвокатів. Музики мають добру охорону; незважаючи на те, що маса людей грає на одному чи іншому інструменті, тільки ті, що мають відповідну картку, можуть грати у більшості публічних місць. Навіть слюсар мусить бути професійним. Але мистець не є охоронений законом, не може конкурувати з аматором, який має тільки для приємності і життя якого не залежить від продажу малюнків. Продати малюнок чи скульптуру, аматорові може піднести настрій та самопочуття, продаж не є критичною для його життя. В європейських країнах є стільки аматорів як і у Сполучених Штатах, але їхня активність переважно обмежена до власної хати, свою продукцію показують тільки в колі близької родини і друзів.

Я думаю, що Франція дає найкращу охорону мистецтву. Може тому Франція дала таку велику кількість мистців світові. Вона навіть має закон, який сприяє мистецтву у випадку перепродажі його праці за вищу ціну. Це не вина мистця, що у початках своєї кар'єри він мусив продавати за нижчу ціну.

Американський мистець у своїй якості не нижчий, ніж його брати в інших країнах. Американська публіка мусить це зрозуміти і дати американському мистецтву нагоду працювати під такою ж самою охороною, яку мають інші професії у цій країні.

(„Нові Дні“) Юрій Мошинський

ВІДЗНАЧЕННЯ 2-ОХ ОКАЗІЙ

В суботу 4-го червня 1988 року в новій дільниці міста Mississauga на вулиці Коперника 3591 зібралися близькі приятелі, куми, свати, родичі та знайомі друзі одумівці, щоб привітати Люсю і Володимира Тимошенків у їхній новій, просторій, повній дзеркал хаті, як також поздоровити їх з їхнім 28-літнім ювілеєм подружжя.

По виразі їхніх облич — це була повна і гарна несподіванка, як після дзвінка в двері, на порозі grimнуло: „Многая Літа“ і в хату ввійшла ватага з 30-ти душ з букетом червоних рож.

Були з Лондону, Бавменвілю, Ньюкастлю, Ошави, Вітбі, Торонта, Торнгіл, Mississagi, Оквілю а

один родич з родиною, приїхав аж з Тексасу з Америки.

Після привітань, почали зносити страви і напитки, пролунали тости з перцівкою та шампаном і ще раз побажали ювілятам щастя, радості, витривалості кріпкого здоров'я та багатьох і щасливих літ життя.

Сват з Лондону здогадавсь пройти з тарілкою і було зібрано на журнал „Молода Україна“ \$75.00 доларів.

Всім жертвам і збирщикам шире спасибі. Довго за північ чути було розмови і спів, а потім ніч взяла своє.

Присутній

КОМПОЗИТОР МИКОЛА ФОМЕНКО

Заходами Світової Федерації Українських Жіночих Організацій у Торонті в неділю 18-го жовтня 1987 року вшанували композитора Миколу Фоменка у 25-у річницю від дня його смерти. На доказівача про життя і творчість композитора Світова Федерація Українських Жіночих Організацій запросила професора Юрія Оранського із Філадельфії, близького співробітника і особистого товариша покійного композитора. Свою доповідь професор Оранський ілюстрував діяпозитивами, фотографіями, стерEOFонічними записами, листами та уривками газетних статей, які появлялися в пресі в п'ятдесятих і пізніших роках. ОдУМ завжди буде вдячним композиторові Миколі Фоменкові за створення музики до одумівських маршів. Скарбницю української культури композитор Микола Фоменко збагатив українськими операми, музичними композиціями різних жанрів та чудовими українськими піснями, серед яких виділяється знаменита пісня „Любіть Україну“, на слова Володимира Сосюри.

Передруковуємо статтю професора Юрія Оранського, в даному разі критика творчості нашого славного композитора. Стаття з'явилася з приводу концерту, що відбувся у Філадельфії понад 30 років тому, коли там теж проходила виставка обrazotворчого мистецтва, про що згадує автор.

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. Доставляє найкращої якості опалову оливу та дає безкоштовне чищення ечей і обслугу.
2. Вкладає і фінансує нові печі („форнеси“)
3. Вкладає прилади до звогчування повітря („гюмідіфайрс“)
4. Все фінансуємо на догідні сплати

— 24-годинна обслуга —

ТЕЛЕФОНУЙТЕ В ДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою Sipco. Просимо наших відборців заїжджати до наших Sipco і наповнити авта бензиною.

КОНЦЕРТ КОМПОЗИТОРА МИКОЛИ ФОМЕНКА

Зачеплений за ребро гаком, стікає кров'ю славний князь Вишневецький та молиться, щоб Бог продовжив його життя і він міг відплатитися за кривду над ним та його вірою. І не схибила козацька рука, напнувши ще раз, востаннє тугенського лука... („Балада про Байду Вишневецького“).

В набридлій золотій тюрмі нудьга обвиває вужем серце Марусі. Не може вона „забути незабутнє“, бачить „мариво далеке“, „прозоре та хороше“; „О, рідний краю мій. Яка краса. Білесенькі хатини і садки, і пісня наша чарівна...“ (Арія Марусі з опери „Маруся Богуславка“, слова Старицького).

Знає бідна Ганна, „як тяжко наруга гнітить“. Під ударами, закривавлений лежить коханий, і ридає вона в розпушці: „Ой, чом я не можу на рани живою росою зійти“, „Я б рада за тебе віддати життя безтаканне своє“. (Арія Ганни з опери „Ганна“, слова Мамонтова).

Як припав Отаман стрілець до рідної, до сирої землі“, звернувшись до хлопців-соколів:

Поховайте мене, соколи,
У зеленій розмай.

Бийте злого ворога,

Визволяйте край“. (пісня про „Отамана Стрільця“... слова Яра Славутича).

Байда, Маруся Богуславка, отаман Стрілець, а в творах інструментальних (фортепіано, скрипка): „Кобзар“, „Прелюд“ (підназва: „В степах України“), „Легенда“, (починається цитатою з української народної пісні), „Казка старої бабусі“, „Колисанка“ і ін. — що за чудова галерея музичних образів. Якщо ви в цей день концерту, 9-го січня, оглянули виставки наших славних малярів над якими очевидно тяжить їхне оточення, то побачили, хоч і з великою майстерністю виконані, але все ж не рідні теми — Сена, Монт Март, мурина, ньюйорський Центральний Парк або філадельфійський Сіті Гол...

Ні час, ні простір не в стані накласти пута на мистецтво, тому і український композитор на чужині співає свою пісню про Україну.

Любіть Україну — співає наш композитор. Разом із співвиконавцями свого авторського концерту він творить яскраві, хвилюючі образи. А філадельфійська публіка, висловлюючи свою подяку, призnanня і захоплення, не може вдовольнитись оплесками, і гучне „браво“, в кінці концерту, наповнює зали.

Треба не лише великого таланту та зрілої майстерності композитора, що виходить тепер на естраду в дні свого шістдесятірччя, щоб створити справжнє духове свято для своїх слухачів, потрібно також глибокої культури, рідної землі та свого народу.

Велике почуття любови мусіло було надхнути майстра до такого драматичного, завжди нового й

свіжого та переконливого зображення легендарного Байди, славної патріотки-Богуславки, дівчини-Ганни, що „взяла б на себе біль“ свого коханого, пісні про Отамана Стрільця, що повітавшись з кулею, лишив заповіт: „Щоб вас люта смерть моя на бої вела“.

І технічні засоби щирої та середичної музики Фоменка виразні, багаті та різноманітні. Барвиста й модерна гармонія, оригінальні і цікаві модуляційні пляни, що підкреслюють кульмінації, надаючи їм особливої виразності та експресії, рухлива, пульсуюча ритміка, різноманітна фортепіанова та скрипкова фактура, чудові вокальні партії.

Особливий же мелодійний дар композитора, разом з ладовими особистостями та формою, поєднує всі ці компоненти в один органічний український стиль. Нелегко часом навіть визначити, де цитований елемент народної пісенної творчості, а де оригінальна стилізація.

Велика заслуга у виконанні цього рідкісного концерту належить і вокалістам І. Орловській, І. Задорожному та скрипакові проф. В. Цісикові, про що свідчив великий їхній успіх серед публіки.

Сучасна діяльність майстра Миколи Фоменка безумовно належить до гордості Українського Музичного Інституту та нашого громадянства.

Жаль лише, що авторський концерт мусів був обмежитись до камерних форм і не було можливості послухати Фоменкових творів більшої форми: фортепіанового концерту, симфонічної поеми та симфоній, про які згадували у вступному слові проф. Р. Савицький.

(За „Америкою“)
Ю. Оранський

McMASTER UNIVERSITY

Department of Political Science

1280 Main Street West, Hamilton, Ontario, L8S 4M4
Telephone: 525-9140 Locals 4741-3, Chairman Local 4420

Вельмишановний Пане Редакторе!

Звертаємося до Вас у вельми важливій справі допомогти матеріалами новому осередкові українських студій в Китайській Народній Республіці.

У Вуганському університеті, в провінції Губей, засновано секцію українських студій при відділі чужоземних мов, яка складається з п'яти осіб. Досі ця секція провела велику працю і в своєму журналі («Культура і Освіта в СРСР») помістила кільканадцять інформативних статей про Україну. Щікавляться вони теж і життям еміграції, але бракує їм відповідних інформацій.

Мені здається, що було б добре посилати їм регулярно Ваше цінне видання. Також, якщо в редакції знаходяться якісь дуплікати українських або чужих публікацій то з великим добром для справи зможете їх переслати на адресу осередка.

Писати прошу на слідуючі адресу:

Prof. He Rung-chang

Ukrainian Section
Department of Foreign Languages
Wuhan University

Wuhan, Hubei
People's Republic of China

Надіюся, що поставитеесь з повним зрозумінням до цього прохання і нав'яжете плідний контакт з вище названою особою.

З дружнім привітом,
проф. Петро Й. Потічний

N. - J. SPIVAK LTD.

1158 Wonderland Road

LONDON, ONTARIO

N6L 1A6

(PRE-MIX CONCRETE)

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Дорогий пане редакторе,

Від філії ОДУМ-у ім. С.В. Петлюри в Детройті прошу прийтіть цей чек в сумі \$400 дол. на пресфонд журнала „М.У.“ в пам'ять новоспочилої пані Євгенії Блощинської — довголітньої кухарки на одумівських таборах в Лондоні. Родині висловлюємо глибоке співчуття. Вічна їй пам'ять.

З пошаною та одумівським привітом,
Андрій Смік

**Філія ОДУМ-у ім. С.В. Петлюри
та осередок ТОП-у в Детройті**

щиро сердечно вітають нашого дорогого Кошового — Голову Головної Ради Коша Старших Виховників ОДУМ-у в США Андрія Шевченка з нагоди його одруження з Анною Феш. Молодому підружжі Шевченкам бажаємо довгі роки повні добrego здоров'я, щастя та любови.

На многій, многій літа!

24 травня 1988 р.

ЯКЩО ВИ Є СЕНЬЙОРЫ або знаєте когось, хто ним є, то це є довідник до урядових послуг, що його Ви напевно очікували.

Назва цієї публікації є
“Довідник для сенійорів про
федеральні програми та
послуги” і вона
подає основні
інформації про
урядові допомоги
і обслуги для
сенійорів. Уряд
Канади створив
кілька десят програм,
в яких випрацював
спеціально
для старших громадян
програми, які охоплюють
цілий ряд відповідних
активностей. Вложені
багато зусиль, щоб

все необхідне було в тих програ-
мах включене. Слідкуйте за Довід-
ником впродовж м.
червня в інформаційних
центрех, що будуть
діяти у вибраних крам-
ницях почерез цілу
Канаду. Його зможете
набути разом з іншими
публікаціями, відпо-
відними для Вас. Або Ви
можете одержати копію
Довідника безкоштовно,
виповнивши залучений
внизу купон, що його
треба вислати в конверті
поштою на вказану
адресу:

Seniors
P.O. Box 8176, Ottawa, Ontario K1G 3H7

Name _____
(PLEASE PRINT)

Street _____

City _____ Province _____ Postal Code _____
English Français

 Government of Canada
Minister of State for Seniors
Hon. George Hees

Gouvernement du Canada
Ministre d'État pour le Troisième Âge
L'hon. George Hees

Canada

35 РОКІВ З ДНЯ ЗАСНУВАННЯ ФІЛІЇ ОДУМ-у в ДЕТРОЙТІ

Група Одумівців відвідує Український Музей
в Детройті 1983 р.

Одумівський Хор виступає на святі Шевченка
в 1987 р.

Філія ОДУМ-в в Детройті була організована в 1953 році. Ініціаторами і основоположниками філії треба вважати присутніх на перших організаційних зборах, а саме: Галину Колосюк, Лідію Король (Китасту), Любу Худяк (Журу), Лесю Щору, Василя Колосюка, Варвару Загребельну, Ніну Вовченко (Старostenko), П. Пальчика та інших.

Філія скоро зросла чисельно й свого часу нарахувала біля 50 дійсних членів, переважно студентів середніх і вищих шкіл. В 1950-их роках при філії існував хор на чолі з диригентом одумівцем Петром Китастим. Існував і драматичний гурток, який з успіхом поставив п'есу Кропивницького — «Бондарівна». Хор філії був часто мистецькою прикрасою не тільки Детройту, а й Торонто чи Клівленду. В Торонто хор співав на зустрічі в п'ятиліття ОДУМ-у в 1955 році.

Філія ввесь час приймала жваву участь в житті української громади в Детройті. В 1956 році філія закупила для міської бібліотеки повну збірку творів Лесі Українки. Силами філії було організовано успішний український вечір у Вейнському університеті. Численні гости — студенти як місцеві, так і студенти з Індії, Пакістану, арабських країн і з країн Латинської Америки — з великим зацікавленням слухали інформації про Україну, оглядали експонати українського народного мистецтва, куштували страви української кухні і навіть пробували навчатися українських народних танців.

Також у 1950-их роках філія брала активну участь в інтернаціональній студентській конференції при університеті в Енн Арбор. Ale, на жаль, за декілька років, багато одумівців-основоположників виїхало з Детройту, а решта, переобтяжені наукою по вищих школах та одночасно працею, зменшили свою активність і філія занепала.

Щойно після майже 15-річної перерви філія відновила своє існування в 1972 році. Літом того ж року група детройтської молоді поїхала на відпочинковий табір ОДУМ-у в Торонто і за неповний тиждень їхнє захоплення одумівським життям було таке велике, що за два тижні після їхнього повернення, в Детройті вже був організований відділ ТОПу (Товариство ОДУМівських Приятелів). З Чікаго приїхав тодішній голова Головної Управи ОДУМ-у США Олексій Пошиваник, який багато допоміг організаційно оформити філію. Першим головою відновленої філії було обрано Олексу Мокієнка.

Відразу ж розпочалася праця з Юним ОДУМ-ом, до якого записалося понад 50 дітей. Голова відділу ТОП-у п. Михайло Смик щосереди проводив гутірку з виховниками, а виховники що суботи цей же матеріял проробляли зі своїми гуртками.

Одноразово йшла організаційна праця по підготовці Першого Надзвичайного З'їзду ОДУМ-у й ТОП-у США й Канади, який було заплановано на осінь 1972 року в Детройті. Влаштування з'їзду було великою честью й відповідальністю для молодої філії, але, успішно відбувши з'їзд, детройтська філія відразу стала на міцні ноги, влившись в загальний ритм одумівського життя, і є активна аж до сьогоднішнього дня.

Літом 1973 року 13 членів детройтської філії перейшли вищі в таборі виховників Юного ОДУМ-у, а багато молодших дітей знову їздили до торонтонського табору. Восени відбулася зустріч ОДУМ-у в Чікаго, на яку детройтчани поїхали вже з власною дівочою відбіваниковою дружиною. Тренував їх Володимир Мурга, якого незабаром було й обрано на голову філії.

Свято Крути 1985 року
в Детройті.

Одумівці вітають Даниля Шумка на виступі
в Детройті.

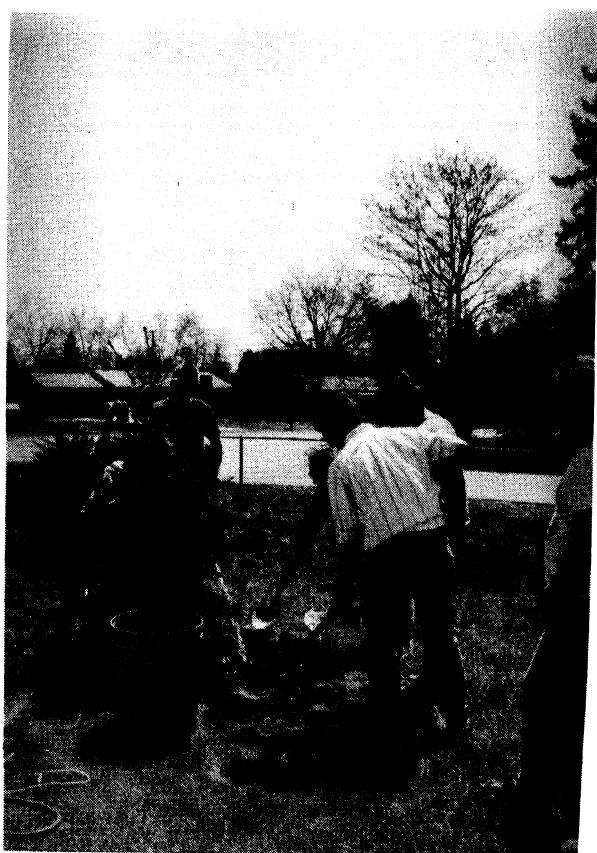

ОДУМівці та ТОПівці з настоятелем церкви св. Покрови отцем М. Невмержицьким після його доповіді про 1000 ліття Хрещення, влаштованої філією.
Квітень, 1988.

Недалеко від Детройту в Індіяні в місцевості Гошен-Елктгарт молодь і батьки захотіли створити філію ОДУМ-у. На допомогу їм Центральний Комітет ОДУМ-у послав заступника голови детройтської філії Юрія Смика і подругу Таню Вовк з Міннеаполісу. По кількох тижнях філія офіційно оформилась. 17 листопада 1973 року цілий автобус детьройтчан, іздин на дваденну урочистість — посвячення прапора нової філії в Індіяні. Пару місяців пізніше філія з Гошен взяла масову участі у посвячені прапора нашої філії.

Створився співочий дівочий ансамбль „Фіялки“ під керівництвом Петра Китастого, який проіснував 6 років. За тих 6 років „Фіялки“ виступили на багатьох одумівських та громадських імпрезах в нашему місті та і поза Детройтом. Вони також випустили платівку в 1975 році з нагоди 25 ліття ОДУМ-у.

Детройтські одумівці беруть активну участь у відзначенні свята героїв Крут разом з СУМ-ом та Пластом Детройту, в загально-громадських академіях, та в демонстраціях проти репресій в Україні.

Одумівці Детройту садять ялинки коло церкви св. Покрови в честь
1000 ліття Хрещення України.

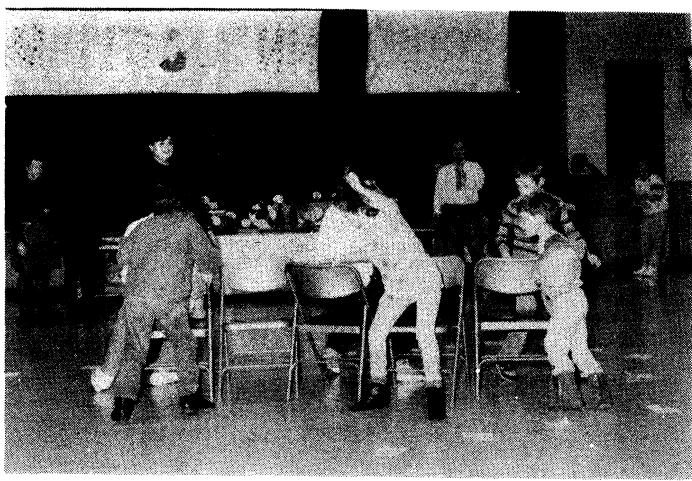
Травень 1988.

Пані Н. Романчук виграла нагороду за „Найкращий Борщ“ на Андріївському Вечорі. Вручає їй нагороду виховниця Віра Петруша.

Судді-Топівці, які вибрали найкращий борщ: М. Притула, Л. Шашло, В. Мурга.

Детройтські юнаки і юначки забавляються на Андріївському Вечорі влаштованому філією ОДУМ-у.
Грудень, 1987.

Хлопці змагаються у „Pie Eating Contest”:
I. Курінний, А. Бедрицький, А. Мурга
і виховниця В. Петруша.

Активними членами філії, які займали позиції у місцевій управі у 1970-их роках та на початках 1980-их років, були: Володимир Мурга, Віктор Самокишин, Юрій Смик, Галина Коваленко, Валя Петруша, Катя Петруша, Віра Петруша, Ірина Смик, Наталка Марущак та Василь Карпенко. В 1983 році головою філії обрано Андрія Сміка, який до цього дня виконує ту функцію. Активними членами теперішньої управи філії є: Віра Петруша, Наталка Притула, Гая Петруша та Олександер Петруша.

В юному ОДУМ-і тепер є 15 дітей, з якими працюють 10 виховників. Сходини відбуваються щосуботи в приміщеннях православної катедри святої Покрови і тривають півтори години. Виховники, які працюють з дітьми це: Андрій Шрубович, Ярослав і Ярема Дідошак, Андрій Бірко, Олександер, Віра та Гая Петруши, Андрій Карпенко, Наталка Притула та Андрій Смик.

В 1976 році Ц.К. ОДУМ-у закупив площу землі поблизу міста Лондону в Канаді. Багато ОДУМівців з Детройту допомогли в розбудові цієї землі, де тепер міститься наша прекрасна одумівська оселя «Україна». Щороку наше юнацтво їздить туди на вишкільні, відпочинкові, кобзарські та спортивні табори. Також часто в командах цих таборів працюють виховники нашої філії.

В 1979 році відбулася в Детройті Всеодумівська Зустріч присвячена Симонові Петлюрі. Філія час-від-часу влаштовує забави і вечірки, напр.: Баль Маскарад, Андріївський Вечір, тощо. Щороку члени філії колядують по домах своїх членів та друзів. Щоліта одумівці їдуть на прогулінку по річці Гюрон коло Енн Арбор і також влаштовують пікніки на сумівській оселі „Київ“.

Від 1984 до 1986 існувала щомісячна одумівська радіопередача на програмі „Гомону ӯ крайні“. Програмою керував Андрій Смик.

Допомога в кухні на Андріївському вечорі: В. Мурга, І. Смик, Г. Притула, Н. Морущак.

У 1986 році при філії створився танцювальний гурток, яким провадили Христина Коваленко, Надя Пахалюк і Андрій Смик але, на жаль, цей гурток розпався. У 1987 році створився і далі існує ансамбль бандуристів під проводом Андрія Бірка і Михайла Андрея. До ансамблю належать 15 дітей. У 1985 році відновилася дівоча відбиванкова дружина і на Зустрічі ОДУМ-у у 1986 році вони виграли 2-ге місце. Членами дівочої дружини є: Наталка, Ліза та Клариса Притули; Валя, Віра, Ліса та Гая Петруши та Надя Пахолюк. У січні 1988 ОДУМ перший раз разом із СУМ-ом та Пластом Детройту влаштували спільну забаву — Маланку. Ці спільні відзначення нового року плянуються і на майбутнє.

У 1986 році наша філія знову влаштовувала у Детройті Всеодумівську Зустріч, яка в той рік була присвячена дисидентському русі в Україні. Головним промовцем на бенкеті була пані Раїса Мороз.

Щоб гідно відзначити Тисячоліття Хрестення України, філія ОДУМ-у в Детройті влаштовує різні імпрези. Щомісяця відбуваються лекції пов’язані з цим ювілеєм. Лекторами були о. Ми-

Коляда

Дівочий гурток на прогулці в 1983 р. Л. Петруша (виховниця), Г. Петруша, Л. Шершун, К. і Л. Притула, Н. Притула (виховниця).

Одумівці колядують в 1987 і 1988 р.

Гурток хлопців під час поїздки до зимового парку в 1982: П. Шумейко, А. Шрубович М. Карпенко, І. Курппана.

кола Невмержицький, пані Ліда Китаста, Михайло Смік та Ол. Зозуля. Теми лекцій включали: „Хрещення як свято“, „Зародки українського національного стилю в церковному мистецтві княжої доби“, „Древній Київ та його святині“ та „Дохристиянські вірування українського народу“. Також філія розсадила сеєзу та ялинки коло церкви святої Покрови з нагоди 1000 ліття Хрещення України. Багато наших членів плянують брати участь у православних урочистостях з нагоди цього великого свята в серпні ц.р. у місті Баунд Брук, США.

За останніх 35 років детройтський ОДУМ багато що здобув. Були часи великої активності, розквіту і руху, як також і часи занепаду і пасивності. Назагал ОДУМ в Детройті здобув і далі здобуває свою виховну ціль, намічену її ідеологом Іваном Багряним, дотримуючись демократичних ідеалів та християнської моралі і етики. Через наші місцеві ряди вже пройшло понад 50 виховників і 100 юнаців. Наша філія була господарем 5 одумівських з'їздів і 3-х зустрічей. Наши юнаки підростають і

стають виховниками, старшими виховниками і провідниками ОДУМ-у. Цього року Наталка Притула стала референтом юнацтва Головної Управи ОДУМ-у в США, а Андрій Смік тепер займає посаду першого заступника голови в Центральному Комітеті ОДУМ-у. В майбутньому філія плянує продовжувати свою виховну працю з юнацтвом, придбати собі власну домівку і ніколи не занедувати те товариство і дружність, які дає нам праця в ОДУМ-і.

АНДРІЇВСЬКИЙ ВЕЧІР

6 грудня м.р. Детройтський ОДУМ влаштував величавий карнавал — Андриївський Вечір, в церковній залі св. Покрови. Цей вечір був дуже вдалим. Наши виховники приклади багато, багато зусиль, щоб зробити цей вечір успішним. Найбільше працювали у підготовці цього веселого вечора — Віра Петруша, Наталка Притула, Олесь Петруша і Андрій Смік.

На цьому карнавалі ми мали різні гри — “penny toss”, кошиківка, “mini golf”, “straw drawing”, риболовство, “balloon-darts”, “cupcake walk”, музичні крісла, “pie eating contest” і змагання за найкрацій борщ у Детройті. За кожну перемогу ми могли вигравати всяки речі: забавки ручної роботи, (які виховники власними силами поробили), вишиті подушки, вази тощо. Багато дорожчих нагород були подаровані топівцями і батьками.

В кухні можна було купити різні смачні страви: вареники, борщ, шпінатовий пляшок, торти тощо (також все подаровано нашими мамами). Продавницями страв були: Гая Притула, Віра Мурга, Наталка Марущак і Ірина Смик.

Наша улюблена учителька з рідної школи пані Надя Романчук виграла нагороду за найгмачніший борщ у Детройті. Їй було надягнено корону і дано символічну ложку. Суддями які всі борці перепробували (аж 15 борців) були: Володя Мурга, Леонід Шашло і Микола Притула.

Кульмінаційною частиною цілого вечора було не, коли діти забавлялися, а коли наші батьки і ТОП-івці почали грати ці гри також. Особливо коли Володя Мурга і пані Марущак змагалися за останнє крісло у грі „музичні крісла“.

Цей вечір був дуже успішним і ми бажаємо, щоб наші трудящі виховники знову заплянували Андруївський Вечір і на цей рік.

Клариса Притула
16 років

БАНДУРА

В листопаді 1987 року відбулася перша проба нашої Одумівської групи бандуристів. До нас приходить не тільки Одумівська молодь, а теж і молодь інших організацій. Ми збираємось щосереди у церковній залі від 7:00 до 8:15 години вечора. Наши інструктори Андрій Бірко і Михайло Андрець вчать нас як читати ноти, як називаються частини бандури та проводять інші вправи. Ми дуже любимо грати на бандурі і сподіваємося мати гарну групу в майбутньому.

Анатолій Мурга
10 років

ДЕНЬ ПОДЯКИ

В кінці листопада американці святкують День Подяки. В центрі міста Детройту в той день відбувається славна на цілу країну Парада. Цього року наші виховники Андрій Смик, Наталка Притула, Ірина Китасти, Ліза Притула і Надія Пахлюк взяли наш гурток на цю прекрасну параду. Ми дуже рано виїхали туди і були дуже тепло повідовані. В параді були коні, паяци, оркестри, бальони і низькі площаці на колесах (floats). Нам всім було тепло, бо ми пили какао, а виховники пили свій чай. Після того ми всі роз'їхались додому і їли індика.

Григорій Керелюк
9 років

КІНОФІЛЬМИ НА СХОДИНАХ

Однієї суботи на сходинах наш гурток дивився на дуже цікаві кінофільми. Мені дуже подобалися “Three Stooges”. Всі сміялися коли вони витворяють всяки комедії. Ми дуже любили ті фільми.

Марко Карпенко
15 років

МАЙБУТНІСТЬ — ОЛІМПІЯДА?

Відбиванка скора і енергійна гра, але ми ніколи не думали, що вона така тяжка і виснажлива. Наше зацікавлення почати детройтську дівочу дружину в 1985 році — до зустрічі ОДУМ-у в Лондоні — не було тому, що ми були такі добре спортивці, а тому, що ми хотіли брати участь у одумівському спортивному змаганні на наших зустрічах.

Ініціатори нашої дружини: Наталка і Ліза Притула, Ліза і Гая Петруша та наша найважніша спортивка, без якої ми не мали б нагоди виграти — Віра Петруша. Лара Завертайло, Надія Пахлюк, Клариса Притула і Валя Петруша пізніше приєдналися до нашої дружини. Тому що ми є такі близькі приятелі, ми довго не гніваємося одна на одну, коли ми не виграємо (дуже часто).

Я думаю що ми показуємо нашу найбільшу енергію у нашему спортивному убранині. Наши сорочки завжди віддзеркалюють, що ОДУМ у Детройті підтримує якусь світову ціль. Наприклад: Feed the world (голод у світі), Apartheid, Amnesty та інші. Нам леко погодитися, яка буде ідея на наших “t-shirts”, але найбільша незгода — якого кольору будуть наші спортивні штанці (хто бував на одумівських зустрічах, то пригадує нас).

Наша дружина заснована три роки тому і ми маємо дуже приємні часи та дійсно стараємося, але нехай ніяка дружина не думає, що ми є їхня компетиція — бо нам ще далека, далека дорога до Олімпіади.

Наталка Притула
СВУ

ЮНІ ОДУМІВЦІ В ДЕТРОЙТІ

Наш гурток юного ОДУМ-у в Детройті складається з слідуючих Одумівців: Надія Бедрицька, Тамара Бедрицька, Антон Бедрицький, Марко Карпенко, Олександр Керелюк, Григорій Керелюк, Катя Король, Іван Курінний, Таня Курінна, Толя Мурга, Клариса Притула. Члени цього гуртка є віком від шести до шістнадцяти років. Всі наші юнаки є дуже приємні та старанні. Вони кожного тижня після рідної школи регулярно приходять на сходини. В минулих роках було пару гуртків, але тепер ми об'єднали всіх в одну групу. На початку цього року була одна головна проблема. „Хто буде виховник або виховниця наших діток?“ Довго турубувалася наша управа. Та нарешті вони вирішили дати усім нагоду бути виховниками. Цього року ми були щасливі мати аж дванадцять

виховників. Так що кожної суботи хтось іншій з виховників провадить сходини. Виховники та виховниці філії ОДУМ-у в Детройті є: Андрій Бірко, Славко Дідошак, Ярема Дідошак, Віра Петруша, Олекса Петруша, Гая Петруша, Наталка Притула, Ліза Притула, Андрій Шрубович, Андрій Карпенко, Андрій Петруша та Андрій Смик.

З таким пляном всі мають свою чергу бути з дітьми хоч один раз на півріччя. Виховники можуть познайомитися з юнацтвом та всі мають змогу стати добрими товаришами. Та все не можна дочекатися наступного тижня, і побачити — що нового заплянували виховники на сходини.

Ярема Дідошак
ВЮО

КЕРАМІКА

Одної суботи на сходинах ми дуже гарно проводили час, виробляючи українську кераміку. Нам було досить легко, бо вази вже були готові до фарбування. Я намалювала на мої вази квіточки. Наша виховниця їх тоді пекла у печі, але на жаль моя ваза розбилася.

ПУСТИ, МЕНЕ, МАМО ДО ТАБОРУ...

Учасники 21-го Табору Виховників Юного ОДУМ-у пишуть...

Цей рік на таборі я зустріла багато дітей. Нас є 18 осіб цього року. Це перший мій рік на таборі в Лондоні.

Погода дуже гарна, багато сонця. Тільки один день ішов дощ.

Так як і останнього року, є багато завдань і гутірок. Ми завжди щось робимо. На ватрі ми співали цілу ніч і кожен вечір ми співаємо українських пісень. Ми також слухаємо українську музику.

Ночі є дуже гарні — не є захолодно або загарячо. Табір був тяжкий, але я мала дуже гарний час.

Леся Павленко

Від першого дня виховного табору до останнього, ми мали гутірки. Ми мали чотири або п'ять на день. Нас дуже багато навчили про Україну і ОДУМ. Ми все мусіли записати в зошити і на останній день писали іспит із того, що ми навчилися за два тижні. То було дуже тяжко.

Славко Дідошак

Це мій другий рік на виховному таборі. Я мав ще кращий час — але менше навчився. Команда тут прекрасна — і також їжа. (Це тільки для учасників виховного табору: Де є пані Абот?!)

Цей табір великий і чистий. Ми слухаємо десь п'ять гутірок на день.

Усі люди учасники тут такі прекрасні, що я не міг би розказати про них. Як я перейду іспити і стану

Віршик про кераміку

Весело, легко
Кольорові, близкучі
Так виглядає наша Одумівська кераміка

Катя Кораль
11 років

ПІЦЦА — ПО ОДУМІВСЬКОМУ!

На одних одумівських сходинах ми мали змагання — хто може спекти найкращу піццу. Наш виховник Андрій Смик розділив нас на дві групи — хлопці проти дівчат. Ми місили тісто, мішали томатний соус, різали ковбаси і терли сир. Хлопці виграли, бо з ковбас на нашій піцці ми зробили форму тризуба! Коли піцца пеклася, ми співали колядки, а нам на бандурі пригривав виховник Андрій Бірко. Після того ми поїли всю піццу і були дуже ситі.

Антон Бедрицький
13 років

виховником, я буду відповідати за інших людей. Але я думаю, що і далі ми будемо мати гарний час.

Віктор Педенко

Це є мій шостий рік на таборі в Лондоні і це мій перший рік, що табір не є кобзарський. Я тут дуже люблю.

Я приїхав на табір виховників, щоб навчитися як бути заступником виховника. Я сподівався дуже багато праці і строгої команди. Команда є досить строга, але немає так багато задач, як я сподівався. Ну, цей табір був дуже приємний і я тут зустрів багато нових цікавих приятелів.

Микола Ємець

Цього літа я приїхала як учасниця на мій другий рік виховного табору. Перший день, з охотою я чекала тих, що помаліше приїжджали, між ними наша команда і мої друзі з попереднього року.

Другий день був ще цікавіший: На оселі відбувався „пікнік“ англійської компанії і ми мали дозвілля цілий день. Але того вечора почався справжній виховний табір. Команда приїхала і почався типічний режим: вранці руханка, на яку ми „радісно“ вибігали і тоді „серйозна“ збірка. Гутірки відбувалися декілька разів на день. Найцикавіші нам були ті, які стосувалися до теперішньої ситуації на Україні.

Мали нагоду теж відпочивати і займатися спор-

том після закінчення завдань. Завдань було багато і ніхто не хотів думати про кінцевий іспит, коли все треба знати напам'ять. Хоч режим дня не дуже часто мінявся, всі дні якось були інакші і всі кінчили табір з почуттям, що корисно провели час, пізнали багато друзів і стали кращими виховниками.

Люба Буцька

Мені цей табір подобається. Ми багато навчилися на наших гутірках. Це нам поможе не тільки у вихованні дітей на таборі, але також у вихованні пізніше і своїх дітей.

Цей табір є дуже корисний для всіх українців і одумівців. Гутірки були дуже добре і цікаві і наша команда дуже розумна. Я дуже дякую команді за їхню працю.

Я радий, що я приїхав на цей табір і, що я багато навичвся!

Юрко Педенко

Ми одного дня поїхали до „scouting“ табору, де ми навчалися як у дітей виховувати більше довір'я до своїх друзів. Ми одягали шнури навколо себе, прив'язувалися до ще одного шнурів і рухалися та лізли по стіні й скакали до землі без помочі, окрім шнурів. Пару людей упало. Ну, не всі мають такий талант як, ну... ви знаєте!

Після трьох годин лазення, падання і забав, ми вернулися до табору о 11:30 і з'їли „пів кухні“! Тоді ми пішли але не спали пів ночі.

Це було нам на зміну за мандрівку. Дякую.

Софійка Костинюк

Цього року кухня була чудова!

На другий тиждень, пан і пані Карпенко змінили нашу кухарку, паню Блощинську. Пан Карпенко добре знає політику. Пані Карпенко знає як варити. Курка була дуже смачна!

Але „діжурна“ частина — це інакша справа. Тут я ледве мала час кінчити їсти. Треба бігати по молоко, сік, чашки, і т.д.. Але також було гарно помогти кухаркам.

Табір був чудовий. Смачного.

Леся Метулинська

Табір був дуже цікавий. На нашій дуже гарній оселі „Україна“ було свіже повітря.

Табір складався з цікавих гутірок про важливі справи — голод 1932-33 р., дисиденти у в'язницях на Україні і поза її межами. Навчалися ми про будування ватр, природознавство та інші цікаві теми. Але ми не сиділи коло столів цілий день при гутірках чи завданнях, ми також займалися спортом та плавали в басейні, так що тяжко було вийти з води, коли час пройшов. Тоді на вечерю. Страви які готували в кухні були фантастичні!

Всі тут гарно здружилися і я зустріла багато нових приятелів. Дякую всім — команді, кухаркам і моїм друзям за гарний табір.

Оленка Ємець

РОЗКЛАД ТАБОРІВ ОДУМ-у НА 1988

Оселя ОДУМ-у „Київ“, Аккорд, Н.Й.

Від 2-го до 16-го липня

22-ий Табір Виховників Юного ОДУМ-у для дітей у віці від 15-ти до 19-ти років.

За інформаціями звертатись до

Natalie Nelipa
55 Yarrow Road
Toronto, Ontario, M6M 4E4
Tel. (416) 654-9044

Оселя ОДУМ-у „Україна“, Лондон, Онт.

Від 17-го до 30-го липня

26-ий Відпочинково-Виховний Табір Юного ОДУМ-у

За інформаціями звертатись до

Victor Lishchyna
c/o 295 College St., Ste 300
Toronto, Ontario, M5T 1S2
Tel. (416) 920-2111

Від 7-го до 21-го серпня

9-ий Кобзарський Табір

Мистецький керівник Є. Цюра

За інформаціями звертатись до

John Danylchenko
RR4, London, Ontario, N6A 4B8
Tel. (519) 686-4695

**

Лист до М.У.

Я хотів вам написати про мандрівку — але ми мандрівки не мали.

Тут, є досить гарно, і табір не такий тяжкий як минулого року, але ми мусили більше займатися спортом.

Ми тут також багато робимо. Перший день на оселі був карнавал і ми їздili на „ролер-костері“. А у суботу ми мали гарну ватру.

Цей табір був чудовий. Ми мали добру команду і люди були приємні. Тому це був один із найкращих таборів де я перебував.

Андрій Карпенко

Я думав, що на таборі буде дуже багато роботи. Мій брат був минулого року і казав, що не було часу на все. Я маю досить часу робити все що хочу і досить добре виконую завдання, іспити та інше.

Ми мали іти в мандрівку, але вона не відбулася, бо ми були покарані.

Дякую що ви прочитали мій лист.

Юрко Скиба

Табір почався 27-го червня. Ми мали багато гутірок і роботи — дуже багато! Але ми ще мали і час робити, що ми хотіли. Ми їли „ковани“ і грали

„волі баль“. Ми також часто плавали і грали в футбол із комендантом.

Я люблю табір і всіх тут!

Оксана Посіва

Одного дня команда нашого надзвичайного табору вирішила, щоб ми збудували ватру. Ми вживали всілякі матеріали для будови ватри і також дошки, в яких ще були цвяшки. Ми будували ватру аж поки дощ нас звільнив.

Коли ми бігли до бараків, я відчув, що щось мене вколою в праву ногу. Побачивши, що це був цвях, я вирішив піти до команди. Я справді не знав, що така маленька крапелька крові може спричинити таку велику паніку.

Наказ команди був — відвезти мене якнайскороше до лікаря. Бунчужна Ліза Джансен повезла мене. Лікар, який дав мені страшно болючий укол, сам був із Австрії. Мені було дуже приємно поговорити з ним по-німецькому бо я з Німеччини.

Як мені вже надоїло кульгати, нога перестала боліти.

За мною добре доглядали і я думаю, що це добрий приклад, як команда дуже дбає за таборовиків. Тут діти є в добрих руках!

Маркіян Остапчук

На таборі було дуже цікаво, Перший день був карнавал. Тут було багато їсти і багато цікавого робити. Роздавали мексиканські капелюхи і „фризгі“. Карнавал мені дуже подобався і пізніше я був таким змучений, що я відразу заснув.

На другий день ми зразу мали перевірку і ранню збірку.

Перший тиждень був лекший чим минулого року, а другий тиждень був тяжчий, бо ми мали практичний іспит і писаний іспит.

На прогулянку ми пішли до “boy scouts” табору. Найліпше було, коли ми мусили лазити по стіні з шнурками. Я думаю, що всім це подобалося.

Я знаю, що колись я хотів би прийти назад до табору.

Андрій Шрубович

Теренова гра

О десятій годині вечора ми мали збірку і вибрали дві групи по дев'ять осіб. Наша мета гри була — знайти і затримати прapor, що належав до ворога. Почули свисток і ми знали, що це початок нашої гри. Жовта група пішла в одну сторону, а синя в другу.

Всі світла були погашені і тільки ясний місяць світився. Як страшно ходити по полі — воно таке велике. Як в тумані взнати чи іде ворог чи друг? А прapor — де він? Як знайти його в чорній пустині?

Дуже уважно треба іти і обережно дивитись, щоб не заблудити в цих небезпечних полях. Краще іти коло ліса, щоб почути як хтось надходить.

Довго не бачу нічого, але здається що хтось дивиться. І нарешті — он там, у високій траві щось біле лежить! Близче іду і так, там у траві, є прapor. Наближаюся і ось ззаду хтось кричить, Раз! Два! Три! Ти ідеш назад зо мною.“

І так прийшлося мені сидіти у в'язниці аж до кінця гри.

Ярема Дідошак

Молоді хлопці, Сірі Вовки, мали дуже цікавих членів:

Ярема Дідошак все сварився з братом.

Славко Дідошак сварився з Яремою, але як був у гуртку, то відразу ставав солдатом.

Юрко Скиба дуже енергійний, а як приходило до задач, то вся енергія десь втікала.

Юрко Педенко бере тaborове життя дуже серйозно.

Ми теж маємо наші Миколи:

Микола Жидовка може легко сказати, що він є найліпший мухолов у світі.

А Микола Ємець дуже гарно говорить. Колись його покарають.

Маркіян Остапчук з Німеччини. Кожної ночі ми чуємо дивні звуки з його кімнати. Маркіян розказує, як він почне свою власну філію ОДУМ-у в Німеччині.

А я час від часу люблю збитки, щоб цей табір не був нудний.

Гриць Полець

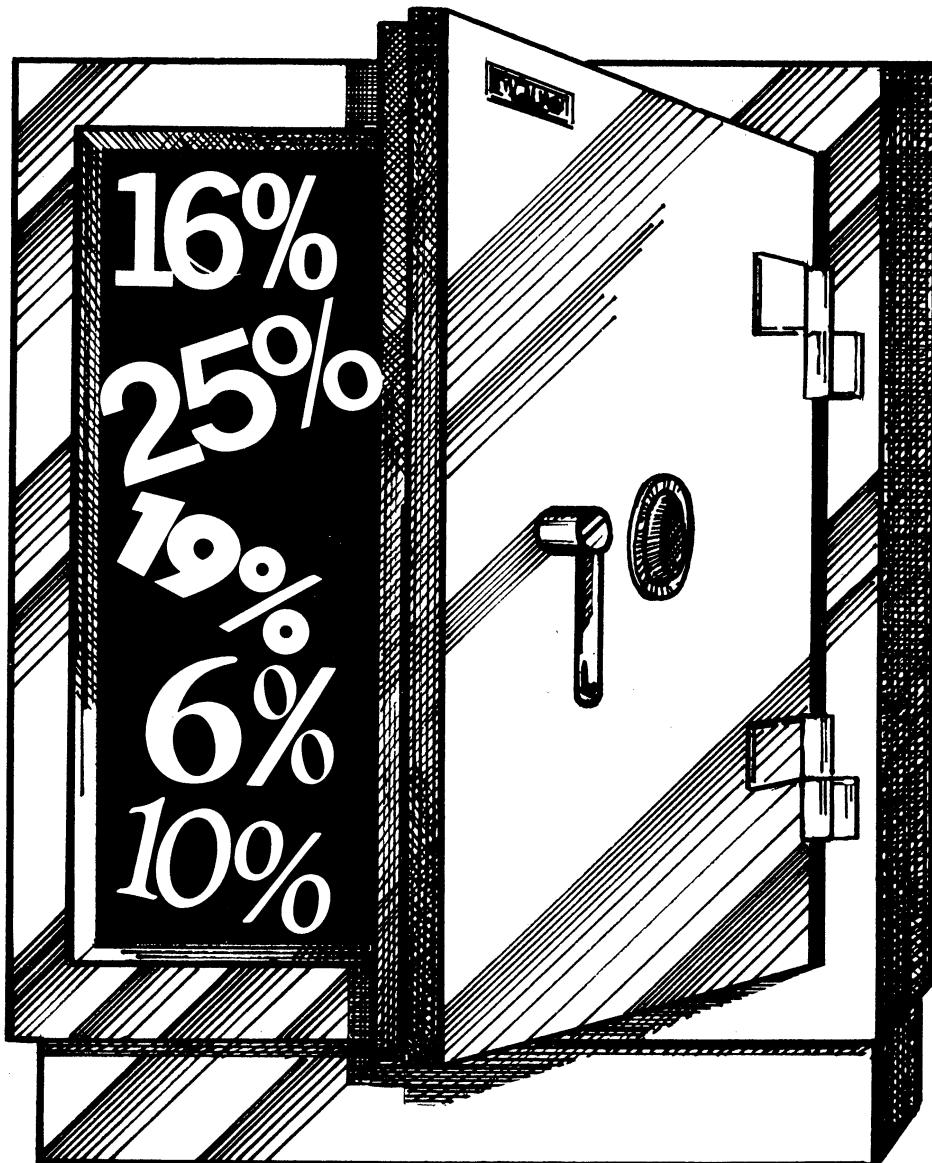
(Продовження на 3-ій обкладинці)

SPECIAL MUSIC FOR SPECIAL OCCASIONS

ОРКЕСТРА НА ВСІ ОКАЗІЇ

СКІЛЬКИ Ви прикладали старань,
щоб ОДУМ у Вашому місті
був активнішим?

You have a right to know.

Interest charges and service fees should be closely examined whenever you are in the market for credit.

Rates vary greatly and the methods of calculating interest and services differ from one institution to another.

It is your right—and in your best interest—to know precisely how much credit is costing you!

You should always compare carefully such things as:

- the interest rate being charged
- the amount of time allowed to pay in full before interest is charged
- how the interest charges are calculated
- the non-interest charges such as transaction or service fees
- the competitive benefits offered by one institution over another

Consumer and
Corporate Affairs
Canada

Consommation
et Corporations
Canada

Canada

Михайло МУХА

МОЯ ПЕРША ВЧИТЕЛЬСЬКА ПРАЦЯ В 56-ІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ КИЄВА БІЛЯ ВОЛОДИМИРСЬКОГО БАЗАРУ

Короткі відомості про мою освіту.

Після початкової школи, я закінчив двохкласову Савинську школу, біля міста Холма, а після неї 2-ох річні педагогічні курси при Яблочинському Св. Онуфрійському монастирі біля Берестя Литовського. Вищу педагогічну освіту я здобув при Радянській владі, закінчивши Інститут Соціального Виховання і Біологічний Курс при Інституті ім. Горького в Києві.

Почав я вчителювати з 1915 року в сільських школах Київщини (села Галайки, Медвин, Пухівка — приміська смуга Києва). Моєю мрією було бажання дістати працю в Києві. I врешті я це осягнув. Мені не пощастило дістати працю в середніх школах, на що я мав право, і я був змушений взяти призначення в загдану вище 56 школу в 1934 році. Шкіл тоді не вистачало, і тому навчання в школах проводилось у дві зміни. Учителька IV класи в цій школі мала хвору матір і тому вона була змушена працювати у дві зміни. Завпед (принципал) Ерофеїв зустрів мене з моїм призначенням і сказав мені, що перших дві години в класі я буду присутнім, а на 3-тю годину переберу обов'язки вчителя цієї групи. Сів я на задній парті і зразу відчув, яке лихочкає мене тут. Сміхи, крики, свисти протягом цих двох годин не вгавали, чого я ніколи не сподівався. I те саме продовжувалось, коли я перебрав цю групу. Більше того, від них я почув, що вони обгрізки фруктів і лушпиння горіхів кидали вчителці в лиці, а деято з них чинив інші неподобства. З тяжкими думками повернувся в свою квартиру. Не міг заснути, розбитий повернувся я наступного дня до школи, де продовжувався цей гармідер, придивляючись, хто з них є найбільшим крикуном, розуміючи, що карати їх неможливо, і кого? Запропонував їм вибрati найбільшого крикунa на голову групи. Вони погодились, а він почав витворяти ще більші вибрики. Його прізвище Топчій. Бачу, що я помилувся. Наступного дня я сказав дітям, що Топчій не годиться бути головою групи і порадив їм вибрati на голову класи Марію Біневич, дочку godинникаря, єврея. Вони і на це погодились. Пройшло пару днів і я відчув певну зміну у наставлenni дітей. Коли більшість з них не виявляли наміру до спокою, то поруч з цим стало чути голоси: „Цітьте, не кричіть, буде вже! Ми хочемо слухати, Ми хочемо вчитись!“ Видно батьки їх навчали цьому.

У цій групі був один хлопець, батько якого був довший час у Японії. Він запрошував мене на обід, в часі якого розповідав багато цікавого про японців та їхню кмітливість, зокрема до виробу цящок, демонстрували мені декілька таких цящок.

У нього я позичив їх, і подемонстрував їх учням. Були дуже вдоволені. Так поволі крок за кроком налагоджувалось навчання.

А у себе вдома я накреслював усе те, що мало бути змістом навчання 3-ої години. 1. Релігійне виховання: а) Молитва Господня „Отче наш“ (переписати і вивчити на пам'ять, як також „молитву Богородиці). На святі св. Миколая співати „Ой хто, хто Миколая любить... А на Різдво Христове співаємо: „Бог Предвічний народився“, „Нова радість стала“, „Добрый вечір тобі, пане господарю“. Інші святочні дні: Свято Шевченка, свято Лесі Українки і День Матері. У пам'яті мені залишився один з останніх днів жовтня 1934 року, коли я відчув, що в достатній мірі я підготовив моїх учнів до того, щоб не тільки слухати мене, але і виконувати те, з чим я до них звертаюсь, бо це є мій моральний обов'язок, за який я відповідаю перед Богом, перед їхніми батьками і перед нашою Батьківщиною Україною. „Слухайте уважно те, що я вам скажу! Я хочу навчити вас як швидко рахувати. Кажу вам, що жодний ваш тато і жодна... мама не зможуть рахувати так швидко як ви. Це їх зайнтригувало. Я взяв кілька прикладів з методики Шохор-Троцького.

Подаю їм кілька найпростіших прикладів множення двохзначного числа на 11. Напр. $25 \times 11 = 275$; $34 \times 11 = 374$. Пишу ці або інші приклади на дошці і зразу даю відповідь. Пояснюю ці приклади 25×11 , треба зробити так $2 + 5 = 7$. Тепер цю цифру 7 ставимо між цифрами 2 і 5. На кількох прикладах учні зрозуміли це. Я давав їм інші приклади і вони радо відповідали. Наступного дня я схожу з трамваю на зупинці біля школи, де на мене очікувала група моїх учнів. Вони радо повідомили мене, що насправді їхні батьки не могли так швидко помножувати такі числа, як це робили ми, їхні діти.

Наступного дня я провів з учнями екскурсію до ближчого до Детіївки лісу. Я ставив питання; а учні відповідали: 1) Які дерева Ви бачите в лісі? 2) Покажіть і назвіть кожне з них 3) З яких частин складається кожне дерево? Чим відрізняється береза від інших дерев? 5) Чим відрізняється дуб від сосни? 6) Ліси бувають листяні, шпилькові і мішани. 7) А ось калина, це теж дерево. А як її назвати? 8) Куц. Учні охоче відповідали, часом помилялись, або не знали що відповісти. Я допомагав їм. Не було часу пустувати, бо треба було давати мені відповіді на поставлені питання. Бачу, що учні були вдоволені і я теж.

У наступних днях мені було вже легше нахилити їх до потреби навчитись розв'язати певні задачі. Спочатку я сам читав умову задачі, а учні уважно слухали. Тоді записували в своїх зошитах цю задачу, а один з них, якого я покликав до дошки, записував на ній. Ставлю питання: 1) Що нам відомо в цій задачі? Ще що відомо? А що нам не відомо? А як це зробити..? В подібний спосіб ми вже в листопаді місяці, кожного дня практикувались у розв'язуванні задач. Настав 8-ий день листопада — день Архистратига Михаїла. В ранні підбігла до

КРЕДИТОВА СПІЛКА "СОЮЗ" — ПОВНІСТЮ ДО ВАШИХ ПОСЛУГ

Зaproшуємо Вас познайомитись із нашими фінансовими послугами і вибрати одну з них яка буде найбільше вигідна Вам. Чекові конта, ощадничі конта, Р.Р. С.П., Р.Г.О.С.П. (на закуп першої хати), різні позики, грошеві перекази, чеки для подорожуючих, і багато більше. Ваша Кредитова Спілка має великий вибір фінансових послуг щоб задоволити Вашу потребу. Розрахуйте на нас із повним довір'ям на позики із найнижчими відсотками і дорадчу обслугу. Ми є Кредитова Спілка "СОЮЗ" яка є повністю до Ваших послуг. Звертайтесь до нас за всіма Вашими фінансовими потребами.

2299 Bloor St. West 406 Bathurst St.
Toronto, Ontario M6S 1P1 Toronto, Ontario M5T 2S6
Tel. 763-5575 Tel. 363-3994

9:30 am-6:00 pm	Понеділок	12 noon-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Вівторок	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Середа	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	Четвер	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	П'ятниця	10:00 am-7:00 pm
9:00 am-3:00 pm	Субота	9:00 am-3:00 pm

мене одна учасниця і питає: „Ви сьогодні іменинник Михайло Олександрович?“ Іди, кажу їй, знаючи, що заборонено брати подарунка від учнів.

Перші два уроки з мови і математики пройшли більш-менш нормально, чим я був вдоволений. Дзвінок на 3-ий урок. Я заходжу до класи і бачу, що всі учні стоять струнко в один ряд, а Маня Біневич першою в ряді тримає в руках подарунок мені — портфельчик і вітає мене в імені всіх учнів з моїми іменинами, дякує за мою працю з ними і бажає мені доброго здоров'я і дальшої корисної праці з ними. За ці дві години учні порозумілись

Панас Степура

1921-1988

(Допис у попередньому числі журналу
М.У.)

На нев'янучий вінок св. п. Панаса Степури зложили Люба і Олександр Харченко з родиною \$50.00.

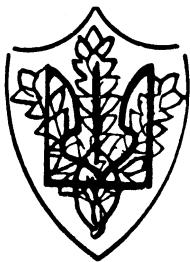
між собою, зробили збірку, дехто побіг до батьків за грішми. Я був заскочений. Подякував, а Завпред Єрофієв, що зайшов з тієї нагоди до класи, заспокоїв мене.

Внедовзі після того, школу провідав інспектор Комісаріату Освіти Іван Іванович Ковбун. Ці учні і стан навчання з ними були йому відомі раніше. Прийшов до класи на урок математики — розв'язання задачі, яке провадилось кілька разів раніше. Сів на задню парту, дістав з течки зошит і почав робити записи. Я прочитав умову задачі, учні уважно слухали, а потім частинами записували у своїх зошитах, а один з них на мій виклик записував на дошці. А далі я ставив згадані раніше питання, а учні підносили руки, бажаючи відповісти. Був шумок, але виробничий. Закінчили розв'язання задачі, глянув я на годинник, бачу, що осталось 5 хвилин. А тепер швидкий рахунок! — заявив я. Даю приклади, а учні стають з парт, підносять руки, бажаючи відповісти. Був вже добрий шум і я його не спиняв. Ударив дзвінок і учні залишили класу.

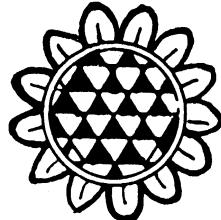
Інспектор підійшов до мене, подякував і потиснув мені руки сказавши при цьому: „З цими учнями Ви зробили чудо, а я відповів: Дякую. Дітей треба любити!“

На другий рік я одержав призначення до 35-ої Зразкової школи, а після того нове призначення до Дослідної Школи Н.К.О 109 Середньої школи на Мільйонній вулиці на Печерську, а звідси мене призначено до УНДІРУ, відділ методики природознавства на наукову працю у вечірніх годинах.

Торонто, Канада
травень 1988 р

СТОРІНКА ЮНОГО ОДУМУ

СВЯТИЙ ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ І ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ

Володимир Великий був сином київського князя Святослава і внуком княгині Ольги. В Києві і взагалі на Україні було тоді вже багато християн. Княгиня Ольга була вже християнкою ще перед 988 роком і в Києві вже були побудовані дві церкви (св. Іллі і св. Миколая). Але батько Володимира був ще поганцем і Володимира виховав в поганській вірі. Батько Володимира помер у 980 році і вісім років пізніше, Володимир прийняв сам віру Христову в грецькім місті Корсун над Чорним морем (теперішній Крим). Володимир також оженився тоді з грецькою царівною Анною, а вернувшись до Києва, охрестив своїх синів і завів віру християнську в цілій Україні.

1-го серпня, 988 охрестився ввесь Київ в річці Почайні, що вливається в Дніпро.

Володимир, прийнявши віру Христову, ширив її дальше, будував церкви і закладав школи. Умер він 15-го липня 1015 року. Тіло його поховано в побудованій ним так званій Десятинній церкві в Києві.

K. ПЕРЕЛІСНА

ЛІТО

Зеленая травичка,
Прозорая водичка,
Край водички — дубочок,
За дубочком лісочок.

А у лісі ягідки,
І квітоньки, і пташки,
І зайчики малесенькі,
І білочки рудесенькі.

ГЕРБИ І ГЕРБ УКРАЇНИ

Герб — це постійний знак, уложений після приписаних правил, якого уживає якийсь рід, місто, держава. Герби були вживані від давніх часів у східній Європі, а до християнської Європи перейшли герби під час хрестоносних походів XI віку. До боротьби ішло тоді багато лицарів з різних країн і, щоби відрізнились один від одного, прикрашували свої строї різними відзнаками, такими як: хрести, мечі, звірята, птиці і інше. Цей звичай затримався і по війнах. Від давніх часів, виробилися приписи, як укладати герби, а держава пильнуvalа, кому належать ті відзнаки.

На Україні декотрі княжі відзнаки вживалися ще з давніх часів. На монетах Володимира Великого є знаки, подібні до „трійці“ і потрійного церковного свічника. Такий самий знак знайдено на цеглах Десятинної церкви в Києві.

За докладнішими інформаціями, звертайтесь до Порадника Одумівця.

K. ПЕРЕЛІСНА

ПІСНЯ

Ой, у лісі, у старому,
Де струмок,
Гомоніли березонька
І дубок.
Величалась березонька
До дубка:
„Глянь на мене, кучерявий,
Яка я!“
Посміхнувся дуб високий,
Відказав:
„Тобі красу, мені силу
Бог послав!“

ЛЕГЕНДА ПРО ЗОЛОТИ ВОРОТА — 1912 р.

Давно тому, прийшов чужоземець, татарин, і вже на Вишгород б'є, а далі вже й під Київ підступає. А тут був лицар Михайлик та як зійшов на башту та пустив з лука стрілу, то стріла і впала у миску тому татарину. Татарин скоро сів коло лави обідати, тільки що поблагословив їду, аж та стріла так і вstromилась в їду, аж „Е!, каже, це є сильний лицар!... Поздайте, каже, того Михайлика, то я відступлю.“ Кияни почали радитися: „А щож — віддамо!“ А Михайлик сказав: „Як віддасте ви мене, то останній раз будете бачити Золоті Ворота.“ Сівши на коня, обернувшись до них, він промовив:

Ой, кияни, кияни, панове громада!
Погана ваша рада.

Як би ви Михайлика не віддавали,
Поки світ-сонця вороги б Києва не дістали!

Михайлик тоді обернувшись тай поїхав у Царгород через татарське військо. Від тих часів, чужоземці валились у Київ тай пішли потоптом. А лицар Михайлик і досі живе у Царгороді. І буде, кажуть, колись таке, що Михайлик вернеться в Київ і поставить ворота на своє місце. І як ідуши мимо каже: „Ой Золоті Ворота! Стоять вам і знов, там де стояли.“

ЗАГАДКИ

Сонце пече, липа цвіте,
Хліб достигає, коли це буває? (мотив)

Хвилюється як море,
Жито на просторі,
Сонце припікає,
Коли це буває? (мотив)

До сонця я похожий
І сонце я люблю,
За сонцем повертаю,
Я голову свою.
Стую стрункий, високий
В зелених шатах я,
І золотом убрана
голівонька моя.

Що влітку одягається,
а на зиму одежі цурається? (Лепебо)

М. ПЕТРІВ СОНЕЧКО

Вийшло сонечко на небо
І всміхається до нас:
Веселітесь, любі діти,
Добрий день, у добрий час.

Вам співають жайворонки,
То до вас шумить ручай,
Вам вклоняються тополі,
Вас до себе кличе гай.

На леваді ясні квіти
Розцвітаються для вас.
Веселітесь, любі діти!
Добрий день, у добрий час.

ПИРІЖКИ

У першому класі був дуже поганий учень. Вчителька не знала, що й роботи, щоб навчити його арифметики.

Одного разу вона повела з ним таку розмову:
— Твоя мама пекла сьогодні пиріжки?
— Пекла.
— Ти з'їв один пиріжок і мама дала тоб ще один. Скільки всього ти з'їв пиріжків?
— Два.
— Добре. З'їв ти ці два пиріжки, а мама тобі дала ще два.
— Ну, ні, стільки вже не з'їм!

Група ОДУМІВЦІВ Детройту коло новопосаджених ними ялинок в честь 1000 ліття Хрещення України, коло церкви святої Покрови.

Травень, 1988.

Нове підприємство
— ПОДОРОЖНЕ БЮРО

Ліди Савер

Lidia Sauer

151 Carlingview Dr., Unit 1, Rexdale, Ontario M9W 5S4
(416) 674-7777

"UKRAINIAN" VACATION RESORT INC.

"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Board of Directors: P. O. Box 1716, Stn. "A", London, Ont., Canada N6A 5H9

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 659-2963

ЗАЛЯ БІЛЯ КАНЦЕЛЯРІЇ

Одумівці, котрі живуть в Торонті, знають про яку залю йде мова, а одумівці не з Торонта, напевно мають таку залю, або при церкві, або при домівці, в якій вони часто бувають.

Заля біля канцелярії при катедрі св. Володимира в Торонті не дуже велика, але й не мала. В тій залі можна примістити приблизно 100 осіб.

Ми часто бували й буваємо в цій залі. Святий Миколай нас відвідував в цій залі, коли ми ще ходили до рідної школи. Справляли випускні вечори в цій залі як закінчували курси українознавства. В цій залі мали проби співу і танців. Бувають весілля й христини — в цій залі. А 30-го березня 1988 відбулася тризна після похорону світлої пам'яті Михайла Строчука — у цій же залі. Напевно тут раніше справляли тризни, але ця тризна була відмінна від тих інших, цього разу заля була переповнена молоддю. Михайло помер на 33-ому році свого короткого життя.

За нашим столом сиділи молоді друзі Михайла. Всі ми бували на похоронах наших рідних та близьких, але тоді було якось інакше. Сьогодні поховали нашого ровесника, нашого друга. Його мама, брат і дідусь стояли над могилою на цвинтарі св. Володимира та ридали — не дружина, діти, внуки, як ми, переважно, до цього часу, бачили.

Говоримо при столі, про Михайла. Кожен мав якусь пригоду, якою хотів поділитися з іншими, про їхню дружбу із покійним (навіть коли я це пишу мені тяжко уявити, що Михайла вже між нами немає.) Василь Тимошенко поділився своїми спогадами. Він також склав співчуття від своєї родини і від всієї одумівської родини. Василеві напевно було дуже тяжко, але він вив'язався із своєї відповідальності дуже добре.

В цій залі будемо ще часто бувати, але бажаю, щоб не при таких самих обставинах.

Прощай Михайле, ми тебе будемо завжди пам'ятати. Хай канадська земля тобі буде легкою.

Вічна Тобі пам'ять!

Присутня

Гряде спасіння України!

Таборова Референтура
Об'єднання Демократичної Української Молоді Канади
ооголошує, що
дво-тижневий, літній

КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР

„1000-ліття Хрещення України“

під патронатом Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка
відбудеться

на Одумівській Оселі „Україна“, Лондон, Онтаріо
від неділі 7-го серпня до неділі 21-го серпня 1988 р.

ІНСТРУКТОРСЬКИЙ КУРС від 3-го до 6-го серпня (перед початком табору)

Мистецький склад: Євген Цюра, Микола Дейчаківський, Оксана Метулинська

Під час табору відбудеться поїздка з концертом до Гамільтону
на святкування 1000-ліття Української Православної Церкви Канади

Приймається учасників від 10 років з власною бандурою

Референти: Оксана Метулинська/мистецький тел. (519) 471-1403 або 659-2963
Іван Данильченко/таборовий (519) 686-4695

За аплікаціями звертатися на адресу:
ODUM BANDURA CAMP
18 PADDOCK GREEN CRES.
LONDON, ONTARIO N6J 3P5.

(Продовження зі стор. 18)

ГРА В КЕГЛІ

Однієї суботи на сходинах ОДУМ-у наші виховники Віра і Олесь Петруша повезли нас на гру в кеглі, (кулі) (bowling). Ми дуже весело провели час. Як збити всі кеглі (стовпчики) м'ячем, щоді виграєш. Наша дружина виграла.

Олександр Керелюк
б років

ПОЇЗДКА ДО МЛИНА ДЕ ВИРОБЛАЮТЬ ЯБЛУЧНИЙ СІК

Наш гурток юних одумівців іздив до Історичного Млина де виробляють сік з яблук. Цей млин дістає енергію з води. Нам це було дуже цікаво. Я там купила собі сік і цукерки. Там бджола летіла за нами, бо чула цукор. Я бачила як працівники млина

давили яблука машинами і робили сік. Це було дуже цікаво. Я думаю, що наші виховники мусили б дістати нагороду — бо вони є такі добрі для нас.

Тамара Бедрицька
8 років

ПРОГУЛЬКА В ЛІС

20 лютого ц.р. наш виховник Славко Дідошак взяв наш гурток в ліс поблизу нашої домівки. Хоч і зима, але тоді не було снігу. Він нас вчив як робити всякі значки з камінців і з гіллячків. Ці значки є дуже важливими запам'ятати для таборовиків, якщо вони колись на прогульці загубляться. Коли ми повернулися, нас чекала дуже гарна несподіванка. День був холodний і наш виховник нам зварив какао.

Таня Курінна
15 років

M O L O D A U K R A I N A

If not delivered please return to:

Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

S N I H HEATING & COOLING

ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

R. CHOLKAN & CO. Ltd.

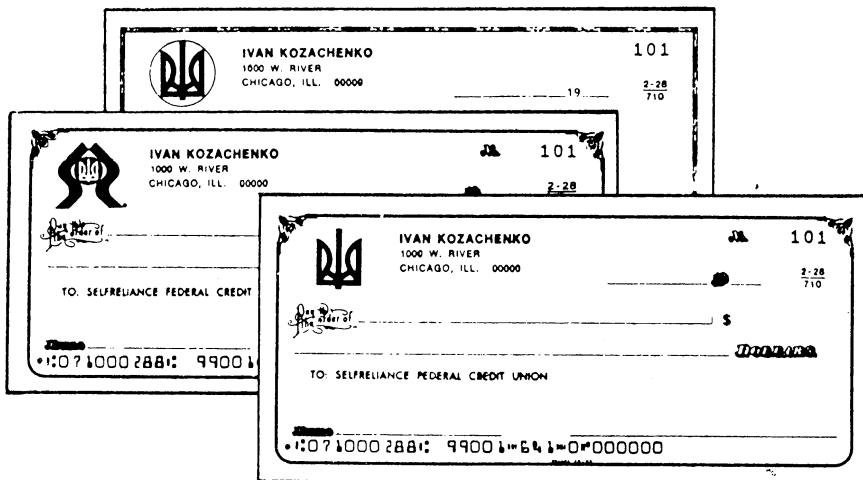
5302 Dundas St. W.
Toronto, Ont

INSURANCE FOR: FIRE: AUTO, LIFE

УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ,
НА АВТА, ВІД КРАДЕЖІ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Тел: 239-7733

"УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ"

Українська
Федеральна Кооперативна Каса
„Самопоміч“

Selfreliance
Ukrainian Federal Credit Union

УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ
(ДРЕФТИ) та інші чеки
МОЖНА ДІСТАТИ
В УКРАЇНСЬКИХ
КРЕДИТОВИХ
КООПЕРАТИВАХ.

КООПЕРАТИВНІ ЧЕКОВІ
КОНТА є КРАЩІ
ЯК ЗВИЧАЙНІ ЧЕКИ.

- Трансакції є безкоштовні
- Не вимагаємо мінімального сальда на конті.
- Перших 150 дрефтів даром, при відкритті нового дрефт конта
- Заробляють дивіденду
- Дрефти мають копії